

Gregorio López Y Fuentes

Thư Gởi Ông Trời

Trần Huyền chuyển ngữ

Ngôi nhà -- ngôi nhà duy nhất trong thung lũng -- nằm tụt vào bên trong sườn đồi núi thoải thoải . Từ độ cao này, người ta có thể nhìn thấy dòng sông, cạnh đó là bãi san hô, và cánh đồng bắp chín được điểm tô bằng những chấm hoa đậu đỏ, những chấm hoa luôn báo hiệu một mùa gặt hái tốt lành .

Đất bây giờ cần một cơn mưa lớn, hay tệ lắm cũng phải là một cơn mưa rào . Suốt cả buổi sáng, Lencho -- người nông dân dày kinh nghiệm với ruộng đất mùa màng hơn ai cả -- không làm được một điều gì ngoài cái việc cứ đảo mắt nhìn lên bầu trời về phía đông bắc .
--"Thế nào cũng phải mưa một chút, bà ơi ."

Người đàn bà đang chuẩn bị để sửa soạn bữa ăn trưa, trả lời:

--"Vâng, tôi cũng mong Ông Trời ban ơn ."

Đứa con trai lớn tuổi nhất đang làm việc ngoài đồng, trong khi những đứa nhỏ thì chơi quanh quẩn trước hiên nhà, cho đến khi người đàn bà gọi to:

--Về ăn cơm

Trong bữa ăn, giống như Lencho tiên đoán, những giọt nước mưa bắt đầu rơi xuống . Phía đông bắc từng cuộn mây khổng lồ đang dần

dần kéo đến . Không khí thật trong lành và dễ chịu .

Gã bước ra ngoài, đi xuống bãi san hô với mục đích được đón nhận những giọt mưa rớt trên chính thân thể mình . Khi về lại nhà, gã reo lên:

--"Thiệt không phải là trời mưa nước mà mưa tiền, những đồng tiền mới toanh! Mỗi hạt mưa to là đồng mười xu, hạt nhỏ là đồng năm xu"

Lencho ngấm nhìn cánh đồng bắp cùng những chám hoa đậu đỏ chìm đắm trong cơn mưa với vẻ hài lòng trên khuôn mặt . Bỗng dừng trời trở gió âm âm, những giọt mưa biến thành những cục nước đá rơi xuống lộp độp . Những cục nước đá to tròn này giống y hệt những đồng tiền bằng bạc rơi từ trời cao xuống đất . Mấy đứa con trai của gã chạy tuôn ra giữa cơn mưa , thi nhau nhặt nhạnh những hạt mưa đá như những hạt trân châu .

--"Trời càng lúc càng xấu," gã than thở, rầu rĩ . "Tôi hy vọng cơn mưa đá tạnh sớm ."

Nhưng cơn mưa đá không tạnh sớm chút nào . Hơn một tiếng rưỡi đồng hồ mưa đá rơi lộp độp trên mái nhà, trên khu vườn, trên sườn đồi, trên cánh đồng bắp, trên khắp thung lũng . Mọi vật mọi thứ trở nên trắng xóa như có ai rắc muối lên khắp nơi . Bao nhiêu cây cối trong làng đều trơ trụi lá . Bao nhiêu cây bắp đầy trái và những hứa hẹn đều bị mưa đá phá hủy tan tành . Tất cả hoa đậu đỏ đều rụng rơi lả tả . Cõi lòng Lencho tan nát . Khi trời quang mây tạnh, gã đứng giữa cánh đồng và nói với những đứa con trai của mình:

--"Giặc châu chấu còn không phá hại tệt đến mức này Cơn mưa đá đã tàn phá tất cả rồi Các con ơi: năm nay chúng ta sẽ không có lấy một hạt bắp, một hạt đậu mà ăn"

Tối hôm ấy thật là buồn thảm:

--"Bao nhiêu công lao, giờ thì công đã trảng!"

--"Không ai có thể giúp chúng ta!"

--"Năm nay cả nhà sẽ đói mất thôi"

Nhưng trong trái tim của tất cả mọi người sống trong căn nhà bé nhỏ giữa thung lũng ấy còn một tia hy vọng: Ông Trời sẽ giúp .

--"Đừng buồn rầu quá sức, dù chúng ta coi như là đã trắng tay . Hãy nhớ rằng không ai chết đói!"

--"Đúng rồi . Người ta hay nói: không ai chết đói ..."

Suốt đêm, Lencho chỉ nghĩ đến một niềm hy vọng : Trời giúp, và mất Ông Trời, như gã vẫn được dạy bảo từ thuở nhỏ, thấy được mọi thứ, mọi điều trên thế gian này, Ông Trời còn nhìn thấy xuyên qua trái tim và lương tâm con người nữa kia mà .

Lencho là một gã quê mùa, hiền lành, chất phát như một con bò . Dù làm việc như trâu, nhưng gã vẫn biết đọc biết viết . Chiều ngày hôm sau, Chủ Nhật, sau một ngày làm việc quần quật, tin chắc rằng mình có Trời hộ mệnh, gã bắt đầu viết một lá thư . Chính gã sẽ mang vào phố, tự tay mình gửi đi .

Một lá thư gửi cho Ông Trời .

"Thưa Ông Trời", gã hí hoáy, "Nếu Ông Trời không giúp con, thì con và cả gia đình sẽ đói năm nay . Con cần một trăm đồng Peso để mua hạt giống gieo lại trên ruộng , và cũng để nuôi sống cả nhà trong khi chờ bắp đến mùa , vì cơn mưa đã"

Ngoài bì thư gã để: "Gửi Ông Trời ", gã nhét tờ thư vào phong bì, và còn lo xa hơn, đi vô tận phố gửi . Đến bưu điện, gã mua một con tem, cẩn thận dán rồi bỏ lá thư vào thùng .

Một nhân viên bưu điện, là người phát thư và cũng là người phụ việc

trong bưu điện, vừa cầm lá thư đến mang đến cho ông xếp của mình vừa cười ha hả . Lần đầu tiên trong cuộc đời làm nghề "bưu điện" bao năm của hắn, hắn được thấy một cái địa chỉ như thế này . Ông Xếp -- một người đàn ông mập tròn và đôn hậu -- nhìn phong thư cũng lăn ra cười nghiêng ngửa . Nhưng liền lập tức ông trở nên nghiêm trang, tay gõ nhẹ nhẹ lên phong thư trên bàn, ông phán: --"Thật là một niềm tin đáng quý! Tôi ước gì tôi cũng có niềm tin vào Ông Trời như anh chàng viết lá thư này . Tin tưởng tuyệt đối vào Trời Đất như anh ta . Hy vọng và tin bằng một cách duy nhất mà anh biết: Liên lạc với Ông Trời!"

Và, Ông Xếp không muốn niềm tin trong sáng vào Ông Trời bị sụp đổ tan tành, nếu lá thư không phát được . Ông nghĩ ra một sáng kiến: trả lời thư . Nhưng khi mở thư ra xem, ông thấy rằng chỉ trả lời suông bằng lòng nhân đạo, bằng giấy và mực thì không đủ . Nhất định không thay đổi ý kiến: Ông động viên tất cả mọi nhân viên trong bưu điện, mỗi người một ít, quyên góp tiền để giúp cho Lencho . Chính ông cũng bỏ ra một phần lương của mình, ông còn quyên góp vận động bạn bè "làm việc phước thiện".

Dù cố gắng hết sức mình, Ông Xếp vẫn không tài nào quyên góp đủ 100 đồng peso, ông đành gửi cho người nông dân toàn bộ số tiền quyên góp, được hơn năm mươi mấy đồng . Ông Xếp bỏ những tờ giấy bạc vào phong bì thư, dán lại . Ngoài bì thư ông ghi người nhận là Lencho với địa chỉ, còn nơi người gửi thì ông chỉ để một chữ duy nhất: **ÔNG TRỜI** .

Chủ nhật tuần sau, Lencho đến bưu điện sớm hơn thường lệ . Gã hỏi có thư nào gửi cho gã hay không . Cũng vẫn người phát thư ấy tận tay giao lá thư cho hắn, trong khi ở bên trong , Ông Xếp vô cùng

hài lòng . Cái hài lòng của một người tự nhận biết mình vừa ần danh làm một việc phước thiện cao cả . Ông nhìn ra cửa văn phòng mình . Lencho không tỏ một chút ngạc nhiên nào khi gã mở phong bì thư và nhìn thấy những tờ bạc gửi từ Ông Trời -- như Ông Xếp tưởng . Gã giận dữ khi đếm tiền Ông Trời không thể nào làm lỗi kinh khiếp như thế này được, không thể nào Ông Trời lại bài bác yêu cầu của gã !!!!

Liên lập tức, Lencho bước tới quầy hàng, trước khuôn cửa sổ, gã xin giấy mực . Ngồi xuống ngay cái bàn công cộng đặt trong bưu điện, gã bắt đầu cầm cúi viết, cặp chân mày chau lại, run run vì sự cố gắng tối đa gã phải tập trung để diễn tả cho hết những suy nghĩ trong đầu mình . Khi viết xong, gã trở lại quầy, và trước khung cửa sổ gã mua một con tem . Lè lưỡi liếm tem, đặt con tem ngay ngấn lên bì thư, gã đưa nắm tay đấm cái "rầm" lên phong bì .

Khi lá thư lọt vào thùng thì Ông Xếp lật đặt chụp lấy, mở ra đọc . Thư viết :

" Gửi Ông Trời: Số tiền con xin Ông Trời, chỉ có bảy đồng Peso đến tay con mà thôi . Xin Ông Trời gửi cho con phần còn lại , vì con đang cần số tiền này lắm lắm. Nhưng Ông Trời đừng gửi qua đường bưu điện nữa, vì cái đám nhân viên bưu điện là một đám lưu manh!
Lencho ."

Gregorio López Y Fuentes

Nguồn: Thanh

Được bạn: Thành Viên VNthquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003

